

— Безъ сумнѣніе щѣше да я смали, но какъ да са удржи народътъ който бѣ вече са размирилъ? и жрецытѣ не преставахъ да го подкладатъ, защото мисляхъ, истинскы звѣрове! че Главкъ ради происхожденіето и богатството си щѣше да избѣгне наказаніето, и заради туй интригувахъ и съ двойна сила извикахъ страшното туй рѣшеніе. Тѣй слѣдователно свързанъ сенатътъ принуди са да лиши Главка отъ гражданскытѣ му права и го осъди на смъртъ; при сичко туй вышегласіето са състави само отъ три гласа на сѣдницигѣ. Ехъ! я ми донесете едно хіоско вино!

— Дѣ е вече първыйтъ му образъ! но пакъ е достоѣпенъ еще и неустрашимъ.

— Нека видимъ да ли ще трае тѣзи неустрашимость до утрѣ; но каква цѣна вече има туй му мѣжество когато и безбожникътъ Олинеъ показва тоже равна доблестъ?

— Хульникътъ! взвика Лепидъ обладавъ отъ благочестиво негодуваніе. Не трѣба да са чудимъ дѣто преди два дни единъ отъ народнытѣ трибуны бѣ устрѣленъ отъ молнія изъ ясно небе (а). Боговетѣ сж прогнѣвены безъ сумнѣніе противъ Помпея защото живѣе въ стѣнитѣ ѣ негодныйтъ онзи богохульникъ.

— И при сичко туй сенатътъ са показа толкози снисходителенъ, щото той человекъ бы са освободилъ тосъ часъ ако бы показалъ и единъ знакъ на раскаяніе и показѣше съ малко тамявъ предъ жертвенника на Цибела. И азъ не вѣрвамъ ако назаряныгѣ, като предположимъ че тѣхната религія е господствующа и ный съборяхмы жертвеницытѣ на божеството имъ и охуляхмы обредытѣ имъ и са отречехмы отъ вѣрата имъ, не вѣрвамъ думамъ, ако тѣ быхъ показали таквози снисхожденіе.

— Но сенатътъ ради обстоятелствата на престѣпленіето, остави на Главка една вѣроятность за спасеніе, като му дозволи да отбрани себе си отъ лева съ помощта на сщція стилетъ съ който прободѣ свещенника.

— Ты видѣ ли лева? видѣ ли му збыгѣ и нектытѣ? и туй го ты наричашъ вѣроятность за спасеніе? и най острага сабя и най бката броня сж прѣстъ и папиръ предъ стремителността на страшная онзи звѣрь. Азъ мислѣ че отъ милосѣрдіе не му оставятъ да чака много време смъртъта, и за негова добра честь нашытѣ чело-вѣколюбивы законы колкото са замаиватъ въ рѣшеніята си, толкози

(а) Съ сщщытѣ думы расказва Плиній за туй че са случило нѣколко дни предъ страшното извѣрженіе на Везувій.